

enhver Indstilling fra en lægevidenskabelig Autoritet, skjøndt vi selvfølgelig fuldt ud erkjende, at der gives Omraader, hvor Vægerne kunne have en begrundet Mening, men vi Andre ikke kunne have det. Naar den ærede Minister atter kom tilbage til, hvad der var fremme ved 1ste Behandling, og at man der havde sagt, at hvad der her forlangtes, kunde ikke skade, skal jeg ikke sige Andet derom, end at det forekommer mig, at skal man lovgive paa et Omraade, saa maa det være, fordi der her særlig trænges til visse Bestemmelser, og finder man virkelig, at der ikke er mere at naae, end at det, man bestemmer, ikke kan gjøre Skade, saa er det det Naturlige at lade Sagen gaa sin egen rolige Udviklings Gang, og hvad det her foreliggende Spørgsmaal angaar, se, om vi ikke kunne naae saa vidt i Meierierne, som man er naaet i Baierskølbyggerierne, hvor man har fundet *Milchbaciller*; maaste kunde man ogsaa naae at finde *Mælkebacciller* og *Milchler* derimod. Efter det Opsving, Meierierne have taget her i Landet, kunde man tænke sig en Udvikling ad den Vej, og det er en naturligere og sikrere Vej til at faae Infusionsdyrene gjort uskadelige end at gaa og snuse efter dem, som Formanden for Udvalget (*Hjør*) sagde; thi de ere som bekjendt ikke lette at se.

Jeg skal nu gaa over til at gjøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører for Mindretallet (*N. Jensen*). Han lod os nu i Dag vide, at han sympatiserer med §§ 8 og 9, og det er ogsaa Mindretallets Standpunkt. Jeg skal henvisse det ærede Medlem til at læse sine egne Ord under 1ste Behandling i forrige Aar. De staa i Folkethingstidenden Sp. 4621. Jeg skal deraf kun oplæse en enkelt Sætning, der lyder saaledes: „Jeg tror heller ikke, at det er nødvendigt at have en saadan Bestemmelse som den, der staar i § 8“. Der staar noget mere, men denne Sætning udtaler rent og tydelig hans Mening om § 8. Da det fra flere Sider er nævnt, at Slammen bør brændes, skal jeg bemærke, at jeg i Begyndelsen, da jeg blev sat ind i Udvalget og skulde synde med disse Ting, havde den samme Anskuelse, men ved at henvende mig til adskillige Meierier kom jeg til den Overbevisning, at det ikke er nødvendigt, og for Diebliffet ser jeg ikke, at der er Grund til at komme ind paa — det erkjender jeg med det ærede Medlem for Standerborg Amts 3die Valgkreds (*Høtzer*) — ved Lov at voldgive os mere end nødvendigt til Politiet. Med Hensyn til det fra flere Sider fremdragne Spørgsmaal om Afsløb og Tilshynsmænd skal jeg bemærke, at jeg, og jeg tænker de fleste af Flertallet —

men det tør jeg ikke ubetinget sige — staa ikke fastere paa det One eller det Andet i denne Henseende, end at naar der ikke var os Andet imellem, skulde vi nok kunne enes om det. Det ærede Medlem (*N. Jensen*) brugte det Udtryk, at naar vi skulle lovgive paa dette Omraade, maa vi vist saa langt frem, som Mindretallet foreslaar. Jeg antager, at dette „forjaavidt vi skulle lovgive“ betyder, at vi maa gaa saa langt frem, at vi kunne mødes med Ministeren, men jeg kan tænke mig den Mulighed, at det var Ministeren, der gjorde Skridtet og mødtes med os, og forjaavidt det ærede Medlem sagde: „naar der skal lovgives“, saa har jo et andet æret Medlem svaret, at det er unødvendigt at lovgive om den Sag, og jeg tror, at han har Ret deri. Der kunde være adskillige Bemærkninger at gjøre til Et og Andet, men jeg skal søge at fatte mig kort og kun tage med, hvad jeg tror er nødvendigt. Fra flere Sider og navnlig fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (*Brockenhuus-Schack*) er der gjort opmærksom paa det Uheldige i, at Flertallet ikke vil give Sundhedsautoriteterne en Ret til at indaank Sager. Det tror jeg er med fuld Føie. Vi have nemlig den Opfattelse, at Kommuneraadene ere af en saadan Bestaafenhed, at de, som jeg udtrykte det i mit første Foredrag, det ene Tilfælde godt ville forstaa, naar der virkelig er nogen Fare paa Jerde, og i det andet Tilfælde, naar der foreligger en Klage fra den, skjønde, om Klagen har Noget paa sig, eller om Vedkommende maaste af en eller anden Grund vil Meieriet tillivs. Jeg tror, at vi, der ønske kommunalt Selvføire, maa dog i nogen Maade have Indflydelse paa, hvilke Mænd vi sætte ind, og vi maa være glade ved, naar vi skulle have Lovparagrafer paa det Omraade, at de anvendes af Mænd, som vi have Tillid til ville anvende dem med fuldt godt Skjøn og fuldt Hensyn til alle Sider. — Til det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (*Johannsen*) skal jeg kun gjøre en Bemærkning. Han gjorde opmærksom paa, at vi ikke kunde gaa til Epidemiloven, fordi den har Sigte paa noget Andet, idet den nemlig først træder i Virksomhed, naar Epidemien er udbrudt, og den ærede Minister udtalte noget Sigtende, men jeg skal atter gjøre opmærksom paa, at det, Flertallet tager Sigte paa, er Smittetilberne, og saa maa man ikke blot gaa til Meierierne, men til alle de Steder, som der overhovedet kan være Tale om kunne bringe Smitte med sig. Det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds (*Dusen*), der ogsaa er misfornøiet med, hvad Flertallet vil, sagde, at dette er